

Dienst: 28-09-2008 Waardenburg, ds. C.A. van der Graaf

Serie: 'Waarom ik een Christen ben'

Preek (8): 'Het evangelie toont mij wie ik ben, een erfgenaam van God'

Schriftlezingen:

- **Galaten 4:1-7**
- **Filippenzen 3:17-21**

De mens als erfgenaam

De vorige keer hebben we stilgestaan bij de mens als zondaar. Dat was, als je het goed tot je doorlaat dringen, een vrij zwaar onderwerp. Zeg nou zelf, het is ook heftig als de Heilige Geest je laat zien hoe je er voor God ook voor staat. Ontluisterend als je ontdekt bij het Woord van God dat je voor Hem zogezegd in je hemd komt te staan. Hij weet alles van je, Hij kijkt dwars door je heen en Hij bedekt niet alles met de mantel der liefde, maar maakt het bespreekbaar maakt.

Als een soort samenvatting heb ik toen gezegd dat het woordje zonde meer aanduidt dan alleen maar 'het doen van verkeerde dingen.' Ja, dat doen we ook, maar het ging dieper. Deze verkeerde dingen die wij doen, komen voort uit een verkeerde houding, een verkeerde manier van in het leven staan. Niet op God en op de naaste gericht, maar op jezelf. Het grootste probleem is niet dat we zondige dingen doen, maar dat we zondaar zijn tot in het diepst van ons bestaan. Zonden zijn dus niet dingen die er toevallig bijkomen, ons overkomen, en daarom bijkomstigheden. Nee de dingen die je doet, hebben te maken met wie je bent. Wat je doet, dat ben jezelf. Er zit iets in onze persoonlijkheid waardoor wij misdoen. Er zit iets in onze persoonlijkheid fout waardoor wij niet beantwoorden aan wat God en mensen van ons zouden mogen verwachten. Zonder een ingrijpen van boven, wordt dat onze ondergang.

Is dat niet somber? Ja, dat is heel somber. Met zulke sombere tonen spreekt de Bijbel zelf over de werkelijkheid van ons bestaan voor God. Is dat niet wat al te somber? Nee gemeente, vooral niet als dit inzicht dat de Bijbel ons leert, je steeds weer en meer in de richting van de Heere Jezus drijft. Hoe somberder je over je situatie voor God wordt, hoe meer Christus en zijn werk gaan glanzen. Hoe meer je Zijn licht in het donker gaat zien en waarderen en nodig hebben. Ik hoop dat u daarover mee kunt praten. Dat is groeien in je geloof; beter zien hoe de verhoudingen liggen.

Nu ga ik niet de hele preek van de vorige keer nog eens dunnetjes over doen. Daar hoeft u niet bang voor te zijn. Maar het is wel belangrijk dat we goed zien dat dit de ene kant is van het Bijbels spreken over de mens. Je bent en blijft een zondaar tot het einde van je leven. Vandaag gaan we het over de andere kant hebben van het spreken over de mens. Want deze zondige mens kan tegelijkertijd, als de Heere door het geloof een relatie gelegd heeft met de Heere Jezus, ook erfgenaam zijn van God. Deze twee kanten, zondaar en erfgenaam moet je dus niet tegen elkaar uitspelen. Beide zijn in het leven met Christus tegelijkertijd waar.

Toen vorig jaar op 25 juni 2007 majoor Boshard overleed, werd dat op een voor het leger des Heils, waar zij bij hoorde, gebruikelijke manier bekend gemaakt. Misschien kunt u zich dat nog herinneren. Men vertelde niet dat de majoor was overleden of gestorven of wat voor andere woorden je nog meer kunt gebruiken. Het overlijdensbericht van haar luidde: Majoor Boshard is bevorderd tot heerlijkheid.

'Bevorderd tot heerlijkheid.' Wat je er voor de rest ook van wilt zeggen, het klinkt wat militaristisch en misschien klinkt het je ook wat al te triomfantelijk in de oren. Maar wat mij betreft is het toch echt de spijker op zijn kop. In ieder geval als het gaat over het thema van deze preek. Het gaat me dan in het bijzonder even om dat woordje 'heerlijkheid'. Het binnengaan in de heerlijkheid van de Heere is toch de bestemming van de mens die Jezus Christus heeft lief gekregen. Daar is hij of zij naar op weg, dat is het doel. Daarvoor is Christus mens geworden. Daarvoor is Hij naar de wereld gekomen en heeft Hij de straf gedragen. Zodat het vonnis aan het einde van ons leven niet zal zijn: veroordeeld tot eeuwiglang, maar bevorderd tot heerlijkheid.

Ik zou het zelfs nog iets preciezer moeten zeggen. Het is niet alleen de bedoeling dat we de heerlijkheid van de Heere binnengaan. Dat we zagezegd een kijkje mogen nemen in zijn Huis. Dat zou al helemaal het einde zijn. Niet waar? Hem zien, de Heere Jezus Christus. De Zoon die alles op alles zette om mij te redden van het oordeel, van de ondergang. Om Hem werkelijk in de ogen te kunnen kijken, die zo zegt de apostel Paulus in hoofdstuk 2 van de Filippenzen brief, 'de heerlijkheid van de Vader niet krampachtig voor zichzelf heeft gehouden. Maar die zichzelf vernederd heeft, mens geworden, een slaaf. Een dode en vervloekte om mij dat te besparen.' Hem zien die mij zo onbeschrijfelijk, onvoorstelbaar heeft liefgehad en nog heeft. Ja, dat zou wat zijn, geweldig. Dat zou al teveel eer zijn. Ja, ik bedoel: waar heb ik het aan te danken hè!

Maar als we Filippenzen 3 vers 21 goed begrijpen, gaat het om meer. De gelovigen gaan niet alleen de heerlijkheid binnen, maar ze worden ook zelf verheerlijkt. 'Wij verwachten', schrijft Paulus, 'de Heere Jezus Christus. Die ons vernederd (uitwerken: dat lage, nederige, dat nog eens extra knauw gekregen heeft door onze diepe val) lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan zijn heerlijk lichaam, naar de werking waardoor Hij ook alle dingen zichzelf kan onderwerpen.' Dat betekent dus niet minder dan dat we zo worden als Jezus, de Opgestane, nu is. Nee, we worden niet als God. We worden wel zoals God ons bedoeld heeft. We zullen delen in zijn heerlijkheid.

Voor ons heeft het begrip heerlijkheid misschien een wat vage betekenis gekregen. Maar voor de aan het Oude Testament gewende oren, hadden deze woorden een opwindende klank. In het Oude Testament was de heerlijkheid iets dat alleen God toekwam en niemand anders. De mens stond daar helemaal buiten.¹

In het Nieuwe Testament wordt het feit gevierd dat de heerlijkheid van God in Christus onder ons is komen wonen. En om Christus' wil ook door de Geest op mensen kan overslaan. Op mij, die laag-bij-de-grondse mens, die zo weinig weg heeft van die imponerende God uit het Oude Testament met zijn donder en bliksem, met zijn macht en met zijn heerlijkheid². Ik zal delen in die heerlijkheid, verheerlijkt worden. Deze belofte is uiteindelijk het hart van de christelijke toekomstverwachting. We wachten op Hem, de Heere Jezus, die allen die het van Hem hebben leren verwachten, zal laten delen in zijn heerlijkheid.

Dus nog een keer: aangezien Jezus ook als mens is opgenomen in de heerlijkheid van God, is die verheerlijking dus de eigenlijke bestemming van de mens.³ Nu zal ik voor de rest niet veel verder in gaan op de vraag hoe dat dan precies zal zijn en hoe dat eruit komt te zien. Kort gezegd komt het hier op neer dat we een onvoorstelbare innige verhouding zullen hebben met de Heere. 'God zelf zal bij hen zijn.' Ook de verhouding tot de naaste zal hier onvoorstelbaar volmaakt worden. En ook wat betreft de natuur zullen we heer en meester zijn, zoals de Heere het in het begin had bedoeld.

¹ Berkhof, *Gegronde verwachting; schets van een christelijke toekomstleer*, Uitgeverij Callenbach, Nijkerk 1967, 59.

² Voor een korte omschrijving van de heerlijkheid van God: Pop, *Bijbelse Woorden en hun geheim*, Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer 2003¹¹, 285-288.

³ Berkhof, *De mens onderweg; een christelijke mensbeschouwing*, Uitgeverij Boekencentrum, 's-Gravenhage 1963, 94.

Die heerlijkheid is in de woorden van Galaten 4 de erfenis die de Heere op onze naam zet. Die erfenis heb je niet aan jezelf te danken hoor. Wat ons betreft lijkt het tot het laatste van onze dagen voor geen meter op die heerlijkheid van de Heere. Die erfenis hebben we alleen aan Hem te danken, Jezus Christus. Hij roept ons in de verkondiging van het Woord toe: 'zullen we ruilen (Luther)? Ik een dienstknecht, jij een kind van God. Ik jouw zonden, jij mijn perfecte leven. Ik een vervloekte aan het kruis, jij erfgenaam van de Vader. Ik verstoten en verlaten om de zonde, jij aangenomen tot kind. Ik jouw ik-gerichte Geest die alleen maar kan roepen: ikke, ikke, ikke. En jij mijn Geest, die je leert zeggen: Abba, mijn Vader!'

Hoe die erfenis er precies uitziet? Gemeente, woorden schieten tekort om dat te beschrijven. De beelden buitelen wat dat betreft in het Nieuwe Testament ook over elkaar heen. Ik noem maar gewoon wat elementen die opgesomd worden in het Nieuwe Testament. Het is een hele waslijst. Ik zou zeggen: lees het maar eens na op internet. Laat het maar eens tot je doordringen. Het gaat om onverderfelijkeid (1. Kor.15:50). Je kunt het niet voorstellen hè, in een wereld waar alles aan het bederf onderworpen is. Het gaat om eeuwig leven (Markus 10:17). Om de zaligheid (Hebr.1:14), de redding en bevrijding van alles wat ons hier nog er onder houdt: de duivel, de macht van de zonde. Die macht zal gebroken worden. Het gaat om de liefde in eigen persoon (Kol.1:12 en 13). We zullen dan ten volle beseffen wat het betekent om geliefd te zijn door de Vader. En ook in de 1^e Korinthe brief gebruikt Paulus grote woorden: 'jullie zullen het koninkrijk van God erven.' Ja, gemeente. Ik vind het moeilijk om er iets over te zeggen. Want koninkrijk van God, dat is onmetelijk. Alles wat van Hem is, zal ook van ons zijn. In Openbaring 21:7 wordt het op een noemer gebracht, dat is zeg maar de samenvatting: 'Die overwint, zal **alles** erven.'

Iedereen die Jezus Christus heeft lief gekregen, wordt door de Vader tot zijn erfgenaam gemaakt. Als je in geloof verbonden bent aan de Heere Jezus Christus, dan ben je benoemd tot heerlijkheid, om een ander beeld te gebruiken. Je hebt je benoeming op zak. Daar word je stil van hè? Als je Hem hebt leren kennen, dan ligt de erfenis voor je klaar. Vast en zeker, wis en waarachtig. Jezus Christus heeft het testament zelf geschreven en met zijn dood bekrachtigd. En de Vader heeft zelf zijn handtekening er onder gezet, op de paasmorgen toen Hij Hem opwekte uit de dood. 'Genoeg mijn Zoon, voor eeuwig genoeg. Voor een ieder die bij je hoort.'

Hoe weet kun je nu zeker weten dat die erfenis ook voor jou klaar ligt? Nou, gemeente, dan moet u niet bij mij zijn. Ik kan u wel proberen over te halen en te overtuigen, maar dat ligt uiteindelijk niet in mijn macht. Overtuigen doet de Heilige Geest volgens Galaten 4:6. De Heilige Geest leert ons 'Abba' zeggen, Papa. Ik ken wel de plek waar je er van verzekerd

kunt worden. Dat is bij het kruis van Christus. 'Zo lief heb ik de wereld, u jou gehad' U kunt het wel dromen niet waar? 'Ook voor jou', zegt Jezus ons toe vanaf het kruis. Daar bij het kruis, word je er van verzekerd, nergens anders. En als je er aan twijfelt, heb ik die erfenis nu wel of niet gekregen? Ga dan terug naar het kruis. Naar het midden van de Schriften. Daar staat het: zwart op wit. Lees, bedenk, geloof en wees verzekerd van zijn hartelijke liefde.

Een erfgenaam van Christus zijn, wat betekent dat nu voor het leven van elke dag?

Het is in de *eerste plaats* voor de gemeente van Christus een reden om de Heere te prijzen en te eren voor zijn genade. Gewoon met onze mond, zeg maar. We spreken in onze gebeden naar de Heere uit hoe goed en wonderlijk Hij is. In onze liederen, persoonlijk, maar ook in de eredienst zullen we hem verheerlijken. Zo brengen we in onze gebeden en in onze liederen onze dankbaarheid en verwondering onder woorden.

Het vooruitzicht van het uitdelen van de erfenis is in de *tweede plaats* een duidelijke inspiratiebron om God nu te dienen.⁴ Dat doen we uit dankbaarheid. Niet om er iets mee voor God te worden, maar om zo te laten zien dat we het offer van Jezus Christus op juiste waarde weten te schatten. Dat we het geschenk van zijn adoptie tot een kind van Hem, weten te waarderen. En ach, waarom zou je in dit leven dan ook niet op Hem gericht leven? Als je daadwerkelijk alles zult erven, zoals we net zagen, dan moet het toch wel lukken om dat leven van ons hier ook een beetje in het juiste perspectief te gaan zien of niet? Wat het zwaarst is moet het zwaarst wegen toch?

In de *derde plaats* is het vooruitzicht, de belofte van deze erfenis, een geweldige bemoediging. Het wordt juist aan degene die in deze wereld lijden en die veel opgegeven hebben voor het koninkrijk, voorgehouden om de hoop op gevestigd te houden. Dat maakt dat Paulus in Rom. 8:18 zegt: 'want ik houd het hiervoor, dat het lijden van deze tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden.'

Erfgenaam zijn betekent in de *vierde plaats* ook leven in een geweldige spanning. Dat is de spanning tussen het heil dat in Christus reeds volbracht is en waar ik door het geloof in mag delen. Maar waarvan de uiteindelijke vervulling, het uitdelen van de erfenis, nog uit staat. Je hebt het al en tegelijk ook nog niet. Je bent benoemd tot erfgenaam, maar tegelijkertijd is de

⁴ Ryken, *Dictionary of Biblical Imagery*, InterVarsity Press, Downers Grove 1998, 420.

erfenis nog niet vrij gekomen. Ergens is het ook heel dubbel. In die dubbelheid moeten we leven en wil Hij ons helpen om het vol te houden.

Ik ben èn zondaar; levend in een gebroken wereld met alle ellende van dien. En tegelijkertijd erfgenaam. Ik heb de benoeming tot heerlijkheid op zak. Het zijn de twee keerzijden van de medaille van het geloof. Ook in het geloof liggen de lach en de traan dicht bij elkaar. Ook het loflied en de klaagzang, ze liggen in dit leven nog in het verlengde van elkaar. Het opgetogen opgeven over de Heere en de bittere klacht over jezelf. Het genieten van de liefde van Christus en het lijden in deze tegenwoordige tijd. Ze horen bij elkaar: èn zondaar èn erfgenaam. Ze horen bij elkaar, nog wel. Totdat Jezus terugkomt. Dan heft Hij zelf de spanning op. Dan worden we bevorderd tot heerlijkheid en blijft alleen de lach over, het loflied, het opgetogen opgeven over de Heere, het genieten van de liefde van Christus.

Waarom ik een Christen ben? De Heere toont mij in het evangelie wie ik mag zijn: een erfgenaam van zijn heerlijkheid.

Amen.